

Ніхто не забутий, ніщо не забуто

Звучить мелодія "Журавлі". На фоні мелодії:

Ведучий 1. Минають роки, відлітають у вічність. Минуло стільки років, відколи замовкли останні постріли гармат, настала тиша, прийшов на нашу землю мир довгожданий, вистражданий, оплачений найвищою ціною людського життя. Усе далі відходять грізні й важкі роки Великої Вітчизняної війни, але не згасає пам'ять про тих, хто не шкодував своєї крові, свого життя. Кожен із нас поділяє думку, втілену в словах: "Ніхто не забутий, ніщо не забуто".

Ведучий 2. Роки... Скільки б їх не минуло, не зітруть у народній пам'яті світлі імена тих, хто віддав своє життя за незалежність нашої Вітчизни. Не забули своїх героїв-воїнів і наші односельці. Золотими літерами вписані їх прізвища та імена в книзі "Вічної слави", їх імена викарбувані на братській могилі. Над нею височить пам'ятник молодому солдату, який оберігає вічний сон своїх побратимів.

Ведучий 1. Несуть вінки до братської могили,

Несуть весну, любов свою несуть.

Задумався солдат закам'янілий,

Як і тоді, йдучи в далеку путь.

Узяв на руки хлопчика, а мати ...

До неба заломила тугу рук.

Сини мої, солдатики, солдати...

Димить дорога, тільки стогне брук.

І падають на дим пекучі сльози,

А там за димом — площа даліни.

Ковтає за обозами обози,

Дожовуючи полум'я війни.

Ведучий 2. Нажерлася, аж в горлі чорно стало,

скорчилася, мов свастика-хрести.

Мого народу лихо не приспало,

Він травень засвітив на всі світи.

Спинилася біля братської могили,

Ось тут вона шука руками: "Де?"

І руки, ніби чайки, затремтіли,

І камінь пригортає до грудей.

Стоїть солдат на сивому граніті,

А серце б'ється полум'ям зорі.
Війна ще не скінчилася на світі,
Коли ще й досі плачуть матері.

Ведучий 1. Страшні сліди залишила війна. Тільки на території України в руїни і згарища було перетворено 114 міст і 28 тис. сіл. Скільки горя, скільки страждань за цими цифрами. 1418 днів і ночей ішли наші воїни вогняними дорогами війни. Кожен день, як рік, кожен рік, як століття.

Ведучий 2. Вже весни не вперше травою покрили
Відмітки війни, навіть цятки малі.
Лиш братські могили, лиш братські могили
Болять не стихаючи рідній землі.

Ведучий 1. Розкидані вони у чистім полі,
Десь при дорозі, у розмай-траві.
Могил отих не обминай ніколи.
Поховані у них — для нас живі.

Ведучий 2. Когось не діждались, хто рідний і милий,
У пам'ять обпалену біль заповза.
Воєнні могили, високі могили,
Завжди біля вас материнська сльоза.

Ведучий 1. Ота сльоза ніколи не зітреться,
Що в правді нашій і чужій вині...
Лишила Батьківщина біля серця
Своїх синів, загиблих на війні.

Ведучий 2. Сльоза зорі стоїть над обеліском,
Сховавши клопоти людські і сили.
Сьогодні треба поклонитись низько
Усім, усім, хто не прийшов з війни.

Ведучий 1. Дорогою ціною дісталась нам перемога. Країна втратила мільйони кращих синів і доньок, які віддали своє життя у боротьбі з ворогами на фронтах Великої Вітчизняної війни.

Ведучий 2. Давно мовчать гармати жерла.
Гарячі кулі одсвистіли.
Та слава тих років не вмерла,
Вона зійшла на п'єдестали!

Ведучий 1. Слава тим, хто здобув перемогу!

Всі. Слава! Слава! Слава!

Ведучий 2. Вічна слава тим, хто смертю хоробрих загинув!

Всі. Слава! Слава! Слава!

Ведучий 1. День сьогоднішній нерозривно пов'язаний з учорашнім, і кожен слід на землі, і нинішня радість, і небо безхмарне, і щасливе життя — це ваш слід на землі, наші ветерани.

Ведучий 2. Час уже давно згладив шрами землі, зарівняв окопи і ями від бомб, мін і снарядів. Ці 1418 днів і ночей пролягли через ваші долі, через усе ваше життя, дорогі наші учасники бойових дій, ветерани II світової війни, вдови. З кожним роком рідшають ваші ряди, все менше на землі залишається очевидців цієї страшної війни.

І вирости вже ваші сини і доньки, дорослішають онуки і правнуки. І дай, Боже, щоб тільки з підручників і кінофільмів вони знали про страхіття війни. Міцного здоров'я вам, щастя і миру!

Ведучий 1. Обеліски, пам'ятники... Скільки їх? Але чому немає пам'ятника матері, що досі чекає з війни сина, вдовам, жінкам високої краси вірності, які виконали останній заповіт чоловіків — вивели в люди дітей. Саме вони, затамувавши горе й біль, відбудували зруйноване, виховували своїх дітей — продовження нашого українського роду.

Ведучий 2. Сьогодні ми з великою вдячністю і любов'ю згадуємо вас, солдатські вдови. Паморозь лягла на ваші скроні, роки поорали зморшками обличчя, але серця залишилися молодими і свято бережуть пам'ять про останні хвилини перед розлукою. Ви свято бережете листи-трикутники з фронту і похоронки. Вони, як рани. Минуло багато років з того часу, а вони не загоїлися. Рани війни болять і досі.

Ведучий 1. Схилилось зажурене жито,

Тамуючи біль в колосках.

І тануло, тануло літо

У батьківських добрих очах.

Осколком останнім атака

Під серцем йому запекла.

Не скоро по нім будуть плакати

В хатині, що скраю села.

По синій зимовій пороші

Крізь плетиво стомлених днів

Ще будуть стрічати листоношу,

Чекатимуть звісток з фронтів.

Бо мати не вірила смерті,

Зімкнувши уперто уста.

Листки пожовтіли в конвертах,

На скронях біліють літа.

Ведучий 2. Вийшла в степ широкий

Мати посивіла,

Виплакала очі від журби вона.

Біля квітів маку стала, зацімила

І згадалась знову матері війна...

І почула голос сина над житами.

То зітхала мати, то вогонь палав:

"Я прийшов до тебе, я вернувся, мамо,

Я своєю смертю смерті потоптав.

На моїй могилі нині квітів море,

Ти в думках до мене линеш з даліни.

І твоє невітшне материнське горе —

То прокляття вічне каляям війни".

Ведучий 1. Вони у битві чесно полягли,

А іншого — ні вибору, ні змоги.

Вони загинули. Але перемогли,

Ведучий 2. Бо віддали життя для Перемоги.

Під священним знаменням свободи

Ви у бурях великих пройшли,

Щоб народи для дружби і згоди

На оновлених землях жили.

Ведучий 1. Ми пам'ятаємо всіх,

Хто віддав життя за те,

Щоб не було війни нової,

Щоб сонце сяяло золоте,

Щоб не окоп чорнів на ниві —

Хліба цвіли, мов килими.

І щоб веселі і щасливі

До школи всі ходили ми!

Ведучий 2. Ми не бажаємо війни!

Хай над містами й нивами

Сіяє сонце з вишини,

Щоб ми росли щасливими!

Ведучий 1. Ми хочемо без воєн жити.

Хай буде мир на всій землі!

Ведучий 2. Люду трудящому воєн не треба.

Гуртуймо тісніше свої ряди

За не захмарене — чисте небо,

Проти смертей, сліз, нещастя й біди.

Ведучий 1. За мир — щоб сміятись,

За мир — щоб трудитись.

За мир — щоб троянди цвіли,

Щоб жито буяло і діти росли.

Ведучий 2. Щоб плачу дітей не чути,

Щоб війни не знявся вир.

Кожен будь готов замкнути

Ряд за рядом ... Всі — за мир!

Ведучий 1. Хай літають завжди журавлі,

Колоски видзвонюють наліті.

Ми за те, щоб мир був на землі

Для усіх малят на цілім світі!

Ведучий 2. Хай живуть спокійно люди,

Сонце лагідно сія,

Хай лунає всюди-всюди

Пісня радісна моя.

Ведучий 1. Без миру немає дитинства, нема майбутнього. За щастя дітей, за мирне небо, за цвіт на землі борються чесні люди планети. Землі потрібні пісні і квіти. Щоб на нашій прекрасній планеті жили прекрасні люди, щоб до густих садів і білих будівель завжди повертались лелеки, з появою яких у людей з'являється спокій і радість від миру на рідній землі.

Ведучий 2. Молитва

Боже наш, спаси і сохрани

Державу нашу Україну,

Від всіх напастей відверни,

Не доведи нас до загину.

Прости провини наші, Господи, прости,

Прости батьків, дідів і прадідів далеких,

Тих, що померли в тюрмах, таборах,

І всіх убитих на фронтах запеклих.

Прийми благання наші і прийми подяку
За милосердя Твоє, за терпіння,
За всі гріхи і за провину всяку,
Почуй, Спасителю, наші моління.
Верни нам пам'ять, Боже, спам'ятай,
Очисти від скверни і від всього злого,
Подай терпіння всім, науку добру дай,
Дай працю чесну для життя земного.
Пошли нам дощ у спеку, в холод дай тепла,
Щоб все цвіло у кожного двора,
Щоб на столі був хліб, було й до хліба,
Дай миру нам, дай злагоди й добра.
З'єднай нас всіх в єдиную сім'ю,
Щоб ми жили в любові, як брати,
І славили ім'я Твоє величне
На віки вічні. Амінь.

Пісня "Господи, помилуй нас"

Навіть на останнім рубежі
Промінь віри в нас ще не погас.
Боже, Україну збережи.
Господи, помилуй нас. (2 рази.)

Нам свою величність покажи
Правдою повсюди й повсякчас.
Боже, Україну збережи,
Господи, помилуй нас. (2 рази.)

В наших грудях кулі і ножі,
Нас розп'ято й знищено не раз.
Боже, Україну збережи,
Господи, помилуй нас. (2 рази.)

Із колін піднятись поможи,
І благослови у добрий час.
Боже, Україну збережи
Господи, помилуй нас. (2 рази.)

Наші душі нидіють в іржі,
Але племінь віри не погас.
Боже, Україну збережи.

Господи, помилуй нас.
Грішні діти, діти не чужі,
Отче наш, почуй їх щирий глас.
Боже, Україну збережи.
Господи, помилуй нас.
Помилуй, Господи, помилуй, Господи,
Господи, помилуй нас.

Авторство, на жаль, не встановлено